

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 9C/251/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7915205725
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Vargová
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2016:7915205725.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudkyňou JUDr. Evou Vargovou v právnej veci žalobkyne: Anna Ferková, rod.Z., nar.XX.X.XXXX, bytom Q. XXX, T., zast. OZ Ochrana spotrebiteľom a vlastníkom bytov Škultétyho 3, 040 01 Košice - Staré Mesto, práv.zast. JUDr. Darinou Solárovou, advokátkou so sídlom Škultétyho 3, 040 01 Košice proti žalovanému: Rapid life životná poisťovňa a.s., Garbiarska 2, 040 71 Košice, IČO: 31690904, práv.zast. Advokátska kancelária JUDr. Daniel Blyšťan s.r.o., so sídlom Užhorodská 21, Košice, IČO: 47231785 o zrušenie rozhodcovského rozsudku takto

rozhodol:

- I. Súd zrušuje rozsudok Arbitrážneho súdu Košice so sídlom na Alžbetinej 41 v Košiciach zo dňa 19.1.2012 sp.zn. 2C/3611/2012 z dôvodu podľa §40 ods.1 písm. j/ zákona č.244/2002 Z.z.
- II. Súd nevyhovuje návrhu žalovaného na nepripustenie vedľajšieho účastníka do konania na strane žalobkyne.
- III. Súd nevyhovuje návrhu žalovaného na prerušenie konania.
- IV. Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.
- V. Žalovaný je povinný zaplatiť štátu na účet Okresného súdu Trebišov súdny poplatok z návrhu na začatie konania v sume 331,50 Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobkyňa sa domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku Arbitrážneho súdu Košice zo dňa 19.1.2012 sp.zn. 2C/3611/2012 podľa ust. §40 ods. 1 písm. c/ g/ j/ v spojitosti s ust. § 40 ods. 2 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Žalobu odôvodnila tým, že Arbitrážny súd Košice nemal právomoc na konanie a rozhodovanie o návrhu žalovaného, pretože rozhodcovská doložka, na základe ktorej mala byť právomoc Arbitrážneho súdu Košice založená, je neplatná. Poukázala na to, že rozhodcovská doložka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a ako taká je neplatná, čím došlo k porušeniu jej práv ako spotrebiteľky. Na základe tejto doložky došlo k vydaniu rozsudku rozhodcovského súdu, aj keď k tomu nemalo dôjsť, pretože rozhodcovská doložka nebola platne uzavretá a právomoc rozhodcovského súdu nebola daná. Ďalej uviedla, že pred rozhodcovským súdom v rozhodcovskom konaní sa nemala možnosť riadne vyjadriť a rozhodca rozhodoval výlučne na základe listinných dôkazov a ničím nepodložených tvrdení žalovaného.

Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť ako nedôvodnú. Namietal nedostatok aktívnej vecnej legitimácie vychádzajúc z toho, že návrh bol podaný neoprávnenou osobou, a preto je nevyhnutné návrh zamietnuť resp. konanie zastaviť pre neodstrániteľnú prekážku konania. Aktívne vecne legitimovanou osobou je len účastník rozhodcovského konania, v tomto prípade žalobkyňa. V návrhu sa síce uvádza, že navrhovateľom je žalobkyňa, ktorá je zastúpená podľa plnomocenstva občianskym združením, ktoré je zastúpené právnym zástupcom, ktorý návrh podal a podpísal. Poukázal na §24 O.s.p., v zmysle ktorého účastník sa môže dať zastúpiť zástupcom, ktorého si zvolí. Ak nejde o zastupovanie podľa §26, môže si účastník zvoliť za zástupcu len fyzickú osobu. V tej istej veci môže mať účastník súčasne len jedného zvoleného zástupcu, to neplatí, ak ide o zastupovanie podľa §25. Ďalej odporca tvrdil,

že v danom prípade nejde o spotrebiteľský spor, teda Zdrženie na ochranu práv spotrebiteľa nie je vôbec oprávnené v tomto konaní zastupovať účastníka, t.j. nie je spôsobilé byť zástupcom podľa §26 ods.5. Podľa žalovaného žaloba je neurčitá a nepreskúmateľná, lebo v petite sa neuvádza konkrétny zákonný dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku. Poukázal na 19 odôvodnenie smernice 93/13 EHS, ktoré nebolo prevzaté do právneho poriadku SR a domáhal sa jeho priameho účinku na predmetný prípad. Podľa neho v danom prípade neboli porušené žiadne predpisy na ochranu spotrebiteľa, aj keby sa toto odôvodnenie smernice nevzťahovalo na predmetný poistný vzťah, lebo rozhodcovská doložka bola individuálne dojednaná, nakoľko žalobkyňa mohla túto podmienku z poistného vzťahu vylúčiť nepodpísaním osobitného dojednania. Ďalej poukázal na to, že nemožno rozhodcovskú doložku považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, keďže vo veci bolo rozhodnuté na základe zákona o rozhodcovskom konaní. Ďalej poukázal aj na záznam o potrebách a požiadavkách klienta, v ktorom je uvedené, že žalobkyni boli poskytnuté odborne informácie a žiadne ďalšie vysvetlenia, dojednania nežiadala. Žalovaný má za to, že v rozhodcovskom konaní nebola porušená zásada rovnosti účastníkov. Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, listinnými dôkazmi, obsahom spisu Arbitrážneho súdu Košice sp.zn. 2C/3611/2012 a zistil tento skutkový stav veci:

V konaní bolo zistené, že dňa 4.1.2012 podal žalovaný na Arbitrážny súd Košice návrh na začatie konania, na základe ktorého žiadal, aby Arbitrážny súd Košice rozhodol o jeho pohľadávke voči žalobkyni, ktorá pozostáva z nezaplatenej pohľadávky 51,45 Eur. Zároveň žiadal, aby súd uložil žalobkyni povinnosť uhradiť aj trovy konania.

Arbitrážny súd Košice bez nariadenia pojednávania dňa 19.1.2012 rozhodol rozhodcovským rozsudkom sp.zn. 2C/3611/2012 tak, že uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť pre žalovaného sumu 51,45 Eur a trovy rozhodcovského konania vo výške 276,-Eur do 5 dní od doručenia rozhodcovského rozsudku. Tento rozhodcovský rozsudok bol doručený žalobkyni dňa 17.12.2012.

Tieto skutočnosti súd zistil zo spisu Arbitrážneho súdu Košice sp.zn. 2C/3611/2012.

Žalobkyňa v zákonnej 30 dňovej lehote dňa 4.1.2013 podala na súde žalobu proti žalovanému, ktorou žiadala, aby súd vyššie uvedený rozhodcovský rozsudok zrušil z dôvodov vyššie uvedených a zároveň žiadala, aby súd zakázal žalovanému uplatňovať si nároky vzniknuté z ním uzatváraných poistných zmlúv v rozhodcovskom konaní.

Medzi účastníkmi konania nie je sporné, že žalovaný uplatnil svoj nárok na rozhodcovskom súde ako nárok z poistnej zmluvy, uzavretej medzi účastníkmi konania. Ide o poistnú zmluvu zo dňa 9.11.2007 č.4429490040. Predmetom poistnej zmluvy bolo životné poistenie. Rovnako nie je sporné medzi účastníkmi, že k zmluve boli pripojené všeobecné poistné podmienky a ani to, že obsah týchto poistných podmienok potvrdila žalobkyňa vlastnoručným podpisom dňa 9.11.2007. Súčasťou všeobecných poistných podmienok sú aj osobitné zmluvné dojednania vyššie uvedenej poistnej zmluvy. V bode 2 osobitných zmluvných dojednaní č.01/2007 k poistnej zmluve č.4429490040 sa uvádza, že „poistník /poistený/ a poisťovňa týmto vyjadrujú obaja spoločne a každý zároveň svojím podpisom samostatne svoju vôľu v prípade vzniku akéhokoľvek sporu medzi zmluvnými stranami, že sa namiesto súdneho konania z dôvodu účelnosti, praktickosti a rýchlosti, podrobia rozhodcovskému konaniu v zmysle XV. časti týchto VPP. Toto ustanovenie chápu zmluvné strany ako rozhodcovskú doložku“. Aj toto osobitné zmluvné dojednanie je opatrené podpisom žalobkyne, ako aj osoby konajúcej za žalovaného. Žalobkyňa k námietke nedostatku aktívnej legitímácie uviedla, že v zmysle Ústavy SR čl.47 ods.2 každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. Teda aj napriek skutočnosti, že sa žalobkyňa nechala v konaní právne zastúpiť združením, a to sa ďalej v konaní nechala zastúpiť advokátkou, ktorá žalobu podala a podpísala, žaloba bola podaná oprávnenou osobou. Poukázala na to, že čo nie je zákonom zakázané, je dovolené. Zákonodarca dal možnosť v rámci právneho režimu ochrany spotrebiteľa vzniku združeniam, ktorých cieľom je kolektívna ochrana práv spotrebiteľov, avšak v O.s.p. nerieši ich právne zastúpenie v prípadoch, ak v konaní nevystupujú ako vedľajší účastníci konania.

Z obsahu uznesenia Krajského súdu Prešov č.k.17Co/137/2013-56 zo dňa 19.9.2013 vyplýva vyslovený právny názor na zastupovanie v prípade občianskeho združenia v spotrebiteľskej veci. Konkrétne vyplýva, že žalobkyňa splnomocnila OZ Právne služby spotrebiteľom a vlastníkom bytov, IČO:42249708 so sídlom Škultétyho 3, Košice na zastupovanie vo veci zrušenia rozhodcovského rozsudku. Plnomocenstvo udelila dňa 3.2.2003. Uvedené plnomocenstvo je plnomocenstvom podľa §26 ods.5 O.sp., podľa ktorého iná právnická osoba ako v odsekoch 1až 4 môže na základe plnomocenstva v konaní zastupovať účastníka len ak tak ustanoví osobitný zákon. Z výkladu citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že ide o plnomocenstvo udelené v konaniach, kde predmetom konania sú spotrebiteľské vzťahy resp. uplatňovanie práv spotrebiteľov. Účastníci konania môžu byť

zastúpení právnickou osobou založenou na tento účel podľa zákona č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.Podľa stanov združenia Právne služby spotrebiteľom a vlastníkom bytov vyplýva, že cieľom činnosti tohto združenia je poskytovanie bezplatných právnych služieb spotrebiteľom, kolektívna ochrana spotrebiteľov a okrem iného aj podávanie žalobných návrhov na ochranu spotrebiteľa podľa zákona č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a podobne. Plnomocenstvo v súlade s článkom XIII ods.1 podpísal predseda predstavenstva, ktorý je štatutárnym orgánom združenia, teda osobou oprávnenou konať v mene združenia. Následne na základe plnomocenstva zo dňa 6.2.2013 štatutár občianskeho združenia Právne služby spotrebiteľom a vlastníkom bytov, Škultétyho 3, Košice splnomocnil na konanie pred súdmi a súdnymi exekútormi v plnom rozsahu advokátku JUDr. Darinu Solárovú so sídlom Škultétyho 3, Košice. Táto následne plnomocenstvom zo dňa 6.2.2013 splnomocnila JUDr. Janu Pajtášovú, advokátsku koncipientku na zastupovanie jej osoby vo všetkých veciach v konaní pred súdmi v plnom rozsahu. Z uvedeného vyplýva, že občianske združenie Právne služby spotrebiteľom a vlastníkom bytov splnomocnilo na konanie advokátku, čo nevylučuje ust. §26 ods.5 O.sp. tak ako to mylne interpretuje prvostupňový súd, ktorý v napadnutom uznesení uvádza, že právnická osoba podľa §26 ods.5 O.sp. už nemôže byť zastúpená advokátom. Podľa článku 47 ods.2 Ústavy SR každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. Z uvedeného článku vyplýva, že každý účastník konania alebo zúčastnená osoba v konaní má právo na právnu pomoc pred súdmi, ktoré právo je základné ústavné právo, ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom. Toto ústavnou garantované právo nie je možné nikomu odňať.

V predmetnej veci žalobkyne, ktorá je tak isto zastúpená tým istým OZ Ochrana spotrebiteľom a vlastníkom bytov, ktoré následne udelilo PM na zastupovanie advokátke, ktorá OZ zastupuje, sa súd stotožnil s právnym názorom vysloveným vo vyššie uvedenom uznesení KS v Prešove zo dňa 19.9.2013 č.k. 17Co/137/2013-56.

Podľa ust. §40 ods.1 písm. j/ zák.č.244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského súdu, len ak pri rozhodovaní boli porušené všeobecné záväzné právne predpisy na ochranu spotrebiteľa. Podľa ust. §3 ods.1 citovaného zákona, rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetko alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

Podľa ust. §4 ods.1 citovaného zákona, rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky k zmluve.

Podľa ust. §5 ods.2 citovaného zákona, ak je súčasťou inak neplatnej zmluvy rozhodcovská doložka, tá je neplatná len vtedy, ak sa na ňu vzťahuje dôvod neplatnosti zmluvy.

Podľa ust. §4 ods.8 zák.č.250/2007 Z.z. na ochranu spotrebiteľa predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konanie v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so zžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže prívodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

Podľa ust. §2 písm. a/ zák.č.250/2007 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá používa služby pre osobnú potrebu.

Podľa ust. §2 ods.b zák.č.250/2007 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie predávajúcim podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi poskytuje služby, alebo jeho splnomocnenec.

Podľa ust. §2 písm.i/zák.č. 250/2007 Z.z. sa na účely tohto zákona rozumie službou akákoľvek činnosť alebo výkon, ktorý je ponúkaný spotrebiteľovi odplatne, s výnimkou činnosti upravených osobitnými predpismi.

Podľa ust. §52 ods.1 Občianskeho zákonníka /ďalej len „OZ“/ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. §53 ods.4 písm.r/ OZ za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa ust. §53 ods.5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Vychádzajúc z vyššie uvedených zistení a citovaných právnych ustanovení súd zrušil vyššie uvedený rozhodcovský rozsudok potom, čo zistil, že podľa rozhodcovskej doložky, uzavretej medzi účastníkmi dňa 9.11.2007, o nárokoch žalobkyne, vyplývajúcich z vyššie uvedenej poisťnej zmluvy, môže výlučne

rozhodovať iba rozhodcovský súd. Takto formulovaný text rozhodcovskej doložky z 9.11.2007 nie je medzi účastníkmi sporný. Vzhľadom na ust. §53 ods.4 písm.r/ a §53 ods.5 OZ dohoda rozhodcovskej doložky je neplatná, pretože sa v nej uvádza, že spory s dodávateľom, vyplývajúce z poistnej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi, je oprávnený riešiť výlučne rozhodcovský súd v rozhodcovskom konaní. V prípade neprijateľných podmienok ide stále o porušenie všeobecne právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa, a preto u žalobkyne je daný dôvod na podanie žaloby na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa §40 ods.1 písm.j/ zák.č.244/2002 Z.z..

Žalobkyňa v písomnom podaní uviedla, že dôvodom na zrušenie rozhodcovského rozsudku je ust. §40 ods.1 písm.c/ g, j/.

Dohoda o rozhodcovskej doložke je neplatným právnym úkonom, pretože odporuje zákonu, teda ust. §53 ods.4 písm.r/ OZ, ide o absolútnu neplatnosť dohody o rozhodcovskej doložke, a preto súd nie je viazaný právnou kvalifikáciou neplatnosti právneho úkonu tak, ako ho určí účastník konania. Z uvedeného dôvodu súd určil, že je tu dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa §40 ods.1 písm.j/ zák.č.244/2002, pretože rozhodcovský súd porušil všeobecne záväzný predpis na ochranu spotrebiteľa, ktorým je práve ust. §53 OZ. Toto vyplýva aj z poznámky pod čiarou ako odkaz č.13 a práve na §53 OZ.

Pokiaľ žalovaný žiadal žalobu zamietnuť z dôvodu, že žaloba je neurčitá, nezrozumiteľná a nepreskúmateľná, lebo v petite nie je uvedené zákonné ustanovenie, podľa ktorého sa žalobkyňa domáha zrušenia rozhodcovského rozsudku, tak podľa názoru súdu takéto tvrdenie žalovaného je iba účelovou obranou, pretože žalobkyňa v žalobe uviedla dôvody a konkrétne ustanovenia zákona, podľa ktorých sa domáha zrušenia rozhodcovského rozsudku, teda jej návrh je určitý, zrozumiteľný a preskúmateľný. Rovnako ostatné dôvody, uvádzané žalovaným súd považuje za neopodstatnené a právne bezvýznamné vzhľadom k tomu, že v danom prípade poistná zmluva, ktorá bola uzavretá medzi účastníkmi konania je spotrebiteľská zmluva a dohoda o rozhodcovskej doložke je absolútne neplatným právnym úkonom, pretože odporuje zákonu. Žalovaný v konaní nepreukázal, že by obsah rozhodcovskej doložky bol v súlade so zákonom, s ust. § 53 ods. 4 písm. r/ a §53 ods. 5 OZ. Preukázanie skutočností, že obsah rozhodcovskej doložky rigorózne určuje, že spory medzi účastníkmi sa majú riešiť výlučne v rozhodcovskom konaní, činí zo zákona takúto dohodu o rozhodcovskej doložke neplatnou, tak ako to už bolo uvedené vyššie.

Ďalej súd poukazuje na to, že znenie smernice má význam pri výklade a aplikácii generálnej klauzuly uvedenej v § 53 ods. 1 OZ, pretože už len tým, že tvorca smernice osobitne v prílohe poukázal na niektoré klauzuly nepochybne tak urobil preto, že majú vysokú potenciú spôsobiť v praxi značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, a preto ani nesprávny slovenský preklad smernice v časti prílohy bod q/ nemá zásadný význam v danom prípade.

Podľa dôvodovej správy k § 53 ods. 4 písm. r/OZ „spotrebiteľ môže svoje práva uplatňovať nie iba v zmysle dojednanej rozhodcovskej doložky, ale ak sa tak rozhodne, aj v občianskoprávnom konaní a zmluvná podmienka, ktorá by mu v tom bránila bude v zmysle navrhovaného ustanovenia považovaná za neprijateľnú“.

Žalovaný podaním zo dňa 7.12.2014 /čl.178 v spise 9C/20/2013/ podal návrh na nepripustenie vstupu vedľajšieho účastníka na strane žalobkyne a návrh na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR vo veci vedenej pod sp.zn. Rvp 8830/2013 z dôvodu, že toto konanie sa vedie na návrh Okresného súdu v Brezne na vyslovenie nesúhlasu právnych predpisov s Ústavou SR, v ktorom konaní ústavný súd posudzuje súlad.ust. §93 ods.2 O.sp. s článkom 19 ods.2,3 Ústavy SR. Keďže nevstupoval žiaden vedľajší účastník do konania na strane žalobkyne, súd návrh žalovaného na nepripustenie vstupu vedľajšieho účastníka ako aj návrh na prerušenie konania považoval za nedôvodné, a preto týmto návrhom nevyhovel.

Žalobkyňa na pojednávaní dňa 16.1.2015 čl.192 v spise 9C/20/2013/ predložila žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku v znení, v akom bola podaná so svojim vlastnoručným podpisom na žalobe. Uznesením OS Trebišov č.k. 9C/20/2013-201 zo dňa 16.1.2015 konanie bolo zastavené o návrhu navrhovateľky čo sa týka zákazu pre žalovaného uplatňovať si nároky vzniknuté z uzatváraných poistných zmlúv v rozhodcovskom konaní, a to podľa §96 ods. 1 O.s.p. v dôsledku späťvzatia návrhu v tejto časti žaloby a nárok žalobkyne o zrušenie rozsudku Arbitrážneho súdu Košice zo dňa 19.1.2012 sp.zn. 2C/3611/2012 bol vylúčený na samostatné konanie s tým, že o trovách konania bude rozhodnuté v konečnom rozhodnutí. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 4.3.2015. Konanie o vylúčenom nároku sa vedie pod sp.zn. 9C/251/2015.

Žalovaný v písomnom podaní zo dňa 4.3.2016 poukázal na zmenu právnej úpravy, v dôsledku ktorej došlo k zániku záväznosti rozhodcovského rozsudku. Poukázal na to, že vzhľadom na zmenu právnej úpravy, ku ktorej došlo po 1. januári 2015 a ktorá sa na tento prípad vzťahuje od 1.4.2015,

nakoľko žalovaný do 31.3.2015 nepodal návrh na vykonanie exekúcie na základe rozhodcovského rozsudku, ktorý žalobkyňa žiada zrušiť v tomto konaní, v súlade s ust. §243d EP stratil predmetný rozhodcovský rozsudok záväznosť. Strata záväznosti zo zákona podľa §243d EP je de iure aj do facto zrušením rozhodcovského rozsudku. Bez záväznosti nemožno hovoriť ani o právoplatnosti ani o vykonateľnosti, nakoľko jedine záväznosť je takou základnou vlastnosťou rozhodnutia, ktorá ho činí rozhodnutím, čo môže byť preskúmané v súdnom konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Akékoľvek úvahy o právoplatnosti, vykonateľnosti, či dokonca o právnom záujme na určení sú v tomto prípade irelevantné. Niečo čo nemá záväznosť nie je spôsobilé súdneho prieskumu a ani zrušenia. Bez záväznosti neexistuje rozhodcovský rozsudok spôsobilý súdneho prieskumu či zrušenia a neexistuje ani predmet tohto konania. Súd je v tomto prípade povinný žalobu zamietnuť ak žalobkyňa nevezme návrh späť, pričom žalovaný so späťvzatím návrhu súhlasí. Na vyššie uvedených skutočnostiach nič nemení ani ust. §372w O.sp., nakoľko toto ustanovenie sa týka len zásady perpetuatio fori v tých prípadoch, kde nedošlo ku splneniu predpokladov uvedených v §243d EP, nakoľko nie každý rozhodcovský rozsudok stratil k 31.3.2015 svoju záväznosť - záväznosť nestratili rozhodcovské rozsudky, ktoré neboli vydané v spotrebiteľských veciach alebo v ktorých bol podaný návrh na exekúciu. V tomto prípade návrh na exekúciu podaný nebol a rozhodcovský rozsudok bol vydaný v spotrebiteľskej veci, preto stratil záväznosť.

Súd o nároku žalobkyne o zrušenie rozhodcovského rozsudku rozhodol, pričom bral zreteľ aj na ust. §243d zákona č.233/1995 Z.z., ktoré ustanovenie je prechodným ustanovením k právnym úpravám účinným od 1.1.2015, ktoré ust. §243 v ods.1 ustanovuje, že exekučné konanie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu vydaného pred 1.1.2015, možno začať len do 3 mesiacov od účinnosti tohto zákona. Na základe návrhu na vykonanie exekúcie podaného po tejto lehote nemožno udeliť poverenie na vykonanie exekúcie, rozhodcovské rozhodnutie prestáva účastníkov rozhodcovského konania zaväzovať. Ide o prelomenie materiálnej /nie formálnej/ právoplatnosti rozhodcovského rozsudku. Rozhodcovský rozsudok sa zo zákona nezrušil, teda v dôsledku zmeny právnej úpravy nedošlo k zániku možnosti žalobkyne sa domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku.

Podľa ust. §142 ods.2 O.s.p. ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Účastníci konania mali v konaní iba čiastočný úspech a čiastočný neúspech, keďže žalobkyňa zobrala späť žalobu čo do zákazu uplatňovať si nároky vzniknuté z uzatvorených poisťných zmlúv a v dôsledku späťvzatia žaloby konanie bolo zastavené o tomto nároku uznesením pod sp.zn. 9C/20/2013, teda v tejto časti žalobkyňa procesne zavinila zastavenie konania a bola úspešná pri nároku o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Z týchto dôvodov súd o trovách konania rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Žalobkyňa je oslobodená od platenia súdnych poplatkov podľa §4 ods.2 písm.za/ zák.č.71/1992 Zb., pretože ako spotrebiteľ sa domáha ochrany svojho práva na súde.

Keďže žalovaný nebol v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku úspešný, súd podľa §2 ods.2 zák.č.71/1992 Zb. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť súdny poplatok z návrhu na začatie konania vo výške 331,50 Eur tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15.dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Trebišov v 4 exemplároch. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach /§ 42 ods. 3/ uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha /§ 205 ods. 1/.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci
Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia
lehoty na odvolanie /§205 ods. 3 O.s.p./. Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné
rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.